

EL MECÀNIC DE DÉU

L'amo d'un establiment de queviures, un home molt ric, anava un bon dia per la carretera amb el seu cotxe Mercedes. Era un cotxe relativament nou i a ell li agradava que tothom el veiés conduint-lo. Era tan elegant... i feia per un senyor tan ric com ell.

Anava carretera enllà, tot sol, per tancar un negoci d'importació de conserves pel seu supermercat. Pensava en el tracte a fer amb el proveïdor, quan tot d'una va sentir un "rac, rac, rac", i el cotxe anava disminuint la marxa. Es va acostat a la vorera i va quedar parat del tot.

Just en aquell moment, passava un xicot amb el seu petit "cargolet", un Nissan platejat, que en veure aquell gran cotxe aturat i el seu conductor amb problemes, es va aturar.

Mecànic : Bon home, li va dir, què us ha passat?

Ric : No ho sé pas, va respondre el conductor del Mercedes.

M : Voleu que us miri el motor? Jo hi entenc.

R : Què et penses! Un Mercedes no l'entén qualsevol. Necessita un gran mecànic experimentat. Tu ets massa jove i el teu cotxe és insignificant amb comparació amb el meu.

M : Miri, el meu cotxe és petit i senzill, però això no treu que jo entengui en motors.

R : Res. Segueix la marxa. Jo puc pagar bé i telefonaré al meu taller, que me enviarà un gran mecànic.

M : Pot ser que les bugies estiguin brutes i jo li puc solucionar.

R : T'he dit que no! Prou!...

M : Si fos cosa dels frens, jo li ...

No va deixar que el jove acabés la frase i el senyor va dir:

R : Mira que ets pesat!. Em toques els frens i m'estimbo a la primera corba. Deixa'm en pau !

M : Per última vegada, sí o no?

R : Mira que ets pesat. No m'havia trobat mai ningú com tu, joestic acostumat a manar i m'obeeixen, però amb tu em falla tot. Fes el que vulguis! Si vols marxar, marxa!, i si vols mirar-me el cotxe, fes-ho. Em rendeixo.

M : Així m'agrada, ja veurà com aviat podrà marxar altra vegada.

El xicot començà a revisar el motor: bugies, oli ..., tot correcte. Era tan sols la corretja del ventilador que havia sortit de lloc i no refrigerava el motor.

En acabar la feina i comprovar que el cotxe anava bé, com abans d'aturar-se, l'amo del Mercedes volia pagar-li la feina i demanar-li disculpes per haver dubtat d'ell.

El jove no li va voler res i li va entregar la seva targeta, per si alguna vegada el necessitava.

En la seva targeta s'hi llegia:

HORARI: Tot el dia i la nit.

DIES: Els 365 dies de l'any.

TIPUS DE REPARACIONS: Totes.

HONORARIS: A canvi de RES o les GRÀCIES.

L'amo del Mercedes, al voler allargar-li un bon bitllet, va veure com el jove arrencava el seu petit cotxe i, sense agafar res, amb un somriure, s'acomiadava dient:

“Aprengui a no menysprear als altres, tots tenim uns valors”.

.....

COMENTARI I REFLEXIÓ DEL CONTE

Els sants van ser **MECÀNICS DE DÉU**. Estaven les 24 hores del dia disposats a ajudar, a tenir cura dels malalts, a treballar al costat de persones d'altres països, com els missioners; a atendre els pobres, dedicats a l'ensenyament...

Alguns van fer coses molt importants i tenen un dia especial en el calendari. I d'altres, senzillament, van fer el que havien de fer quan tocava fer-ho, sempre estimant els altres.

Eren, com el mecànic que va arreglar el cotxe al senyor del conte, i no demanaven res a canvi. Estimaven, com Jesús vol que fem, i això era la seva recompensa i el que els donava felicitat i ganes de continuar estimant.

Tots portem el nom d'un sant o de la Mare de Déu, la primera gran santa. Ens va estimar a tots, acceptant ser la mare de Jesús, estant sempre al seu costat, fins i tot al peu de la creu.

Nosaltres, si volem, també podem ser MECÀNICS DE DÉU. Hem d'estar disposats a estar disponibles per estimar les 24 hores del dia.

Serem els MECÀNICS DE DÉU si ens esforcem per arreglar totes les avaries: fent companyia a un company que està trist, ajudant a algú a fer un treball, ajudant a la mare, jugant i entretenant al germà o germana més petits, compartint els jocs... i tantes coses que se'ns aniran ocorrent al llarg del dia.

Hem d'estar disposats, com els sants, a estimar a canvi de res. Si ho fem perquè ens facin, ja ens paguen i el nostre acte deixa de tenir tot el valor.

Per connectar amb cadascú de nosaltres, hem d'estar atents i veure quan fem falta i què podem fer.

Jesús va ser un GRAN MECÀNIC, escampant amor per tot arreu on passava i ajudant a tothom. Posava en marxa tots els motors del cor, que s'havien avariat i també els del cos.

Grans i petits tenim feina, no podem dir que estem a l'atur. En aquesta feina no hi ha llista d'aturats. Es treballa sempre que es vol.

QUINA FEINA MÉS BONICA SER "MECÀNICS DE DÉU"!!...

"T'animes a ser-ho?..."

